

[Ragnild Andersen.]

Jeg vil i denne forbindelse udtale min forbavelse over, at det socialpolitiske udvalg i sin betænkning — nr. IV i bilaget til lovforslaget — finder anledning til at advare mod det, som det kalder almindelig udlodning af rådighedsbeløbet. Jeg er ganske uenig med det socialpolitiske udvalg. Efter min opfattelse har der ingen almindelig udlodning fundet sted i kommunerne. Det, som de store københavnske kommuner og andre større kommuner har gjort, er, at de har været tilbageholdende med at give af rådighedsbeløbet i årets løb for hen på vinteren, hvor de vidste at de ældres vanskeligheder var størst, at kunne give et beløb til dem, som kun havde mindstepensionen og ingen indtægter ved siden af. Mig bekendt har det princip været gældende i disse kommuner, at kun de, der blot havde den nøgne aldersrente, som den var for et par år siden, eller folkepension, har fået dette restbeløb af rådighedssummen. For et par år siden fik sådanne vanskeligt stillede ældre i slutningen af marts, så vidt jeg husker, her i København 90 kr., når det var enlige, og 145 kr., når det var ægtepar. Det var skam en meget tiltrængt hjælp, og det var en stor skuffelse for de ældre, da dette beløb blev skåret ned, fordi Københavns kommune var henvist til alene at tage af rådighedsbeløbet til hjemmehjælpen. Man skal jo lægge mærke til, at i de store kommuner som København og Frederiksberg er det svært i årets løb at imødekomme den tilstedeværende trang hos de ældre og de invaliderede, og derfor finder jeg det ikke rigtigt at kritisere kommunerne, fordi de ved årets slutning deler beløbet op mellem de mange, som jo også er dårligt stillet. Derved har nemlig også de fået en hjælp, som ikke har bentøj eller mundtøj eller hjælpere, der kan gå deres ærinder. Man skal jo huske på, at alders- og invalidepensionisterne, der kun har den nøgne pension og ingen indtægter ved siden af, stadig væk er meget vanskeligt stillet. 258 kr. pr. måned på landet og 294 kr. i hovedstaden er sandelig ikke noget at råbe hurra for!

Det er da også mit partis opfattelse, som jeg sagde før, at de 10 pct. af rådighedsbeløbet, der er foreslået til hjemmehjælp, er for lille en hjælp at give kommunen, i hvert fald de kommuner, der er i fuld gang med

hjemmehjælpsordningen, og som har i tankerne at udbygge denne. Det er jo, som det er nævnt af andre ordførere, tanken i København og andre steder at udvide hjemmehjælpsordningen til også at gælde pensionister med mindre pensioner, som måtte have vanskeligheder på det område; men det forudsætter en større hjælp end den her foreslåede. København regner med i år at skulle bruge 3 mill. kr. til hjemmehjælpen. Gennemføres forslaget, som det foreligger, vil den få ca. 1 mill. kr. fra staten, men hvordan skal denne og andre kommuner kunne udbygge ordningen, hvis de ikke får større støtte? Derfor mener mit parti, at det må de have; for der er mange flere end de godt 3 000 rentemodtagere, som har fået hjælp ifølge den gældende ordning, der har behov for hjælp.

Dertil kommer også, at det er en ganske betydelig besparelse, der indvindes for det offentlige ved, at vi sparer pladser på plejehjem, alderdomshjem og ikke mindst på hospitalerne, når man giver de ældre en håndsrækning i form af hjemmehjælp. 3 ugers hospitalsophold koster jo lige så meget som hjemmehjælp 2 gange om ugen et helt år for en folke- eller invalidepensionist, så det kan sandelig nok betale sig for det offentlige at være mere rundhåndet ved dette lovforslag. Det er jo penge, der kommer igen, rent ud sagt.

Idet jeg understreger, at mit parti med glæde medvirker til at gennemføre de tanker, der er nedlagt i dette lovforslag, håber jeg, at udvalget til tage hensyn til de af mig rejste spørgsmål og forbedre lovforslaget på de omtalte områder mellem første og anden behandling.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker for den positive indstilling, som alle ordførere minus én har givet udtryk for. Det er glædeligt, synes jeg, at folketingets flertal — jeg tør tilføje: store flertal — viser forståelse for denne sags løsning.

Der var kun ét udpræget minus i billedet: det ærede medlem hr. Søren Andersens indlæg. Det ærede medlem så med udpræget antipati på forslaget, mente det mindre godt opbygget, uden tilstrækkelig begrundelse o. s. v., o. s. v. Han havde ikke syn for, at det også indeholdt besparelsesmuligheder. Jeg fik det indtryk af den tale, det